

Opmærksomhed, men det er jo en Foranstaltning, som ligger længere borte, og som jo i alt Fald heller ikke strax kunde raade Bod paa dette Onde. Jeg vil derfor indskrænke mig til at henpege paa en langt simplere Foranstaltning, nemlig, om der ikke kunde være Anledning til at foretage en Forandring med Retsvidneinstitutionen saaledes, at en af Retsvidnerne, eller maaskee begge to, skulde være tilstræffelig kyndige i det danske Sprog, og tillige have saa megen Dannelse, at de kunde autoriseres som Tolk, hvorved Dommeren, Sorenfriveren, blev fritagen for det Ansvar, at maatte stole paa sin egen Evne til at opfatte Vidneres Forklaring, og hvorved man vilde faae Sikkerhed for, at baade Vidnerne vel forstode Spørgsmaalene, og at Dommeren forstod de Svar, der bleve ham givne.

— Dette er, hvad jeg har at fremsføre i denne Sag; det er jo kun løse Antydninger, som jeg har dristet mig til at give, men mit Spørgsmaal gaaer jo ogsaa, som det vil være det høitærede Thing og den ærede Minister bekendt, kun ud paa, at Ministeren vil foranstalte Sagen undersøgt deroppe, og da handle efter de Erklæringer, som maatte komme derfra. Grunden til, at jeg har sat denne Sag i Bevægelse, ligger i den Kjærlighed, jeg føler for det lille Folk, blandt hvilket jeg har tilbragt 10 af mit Livs lykkeligste Aar, og hvis Loyalitet og Kjærlighed til Danmark jeg altid har været Vidne til med en sand Tilfredsstillelse.

Justitsministeren: Den ærede Forespørgers Forespørgsel deler sig i to Dele, nemlig hvorvidt Justitsministeren agter at lade anstille Undersøgelse angaaende de Ulemper, der kunne opstaae for Færvernes Behovere derved, at Retsproget paa Færverne er et andet end Talesproget, og hvorvidt han i fornødent Fald agter at træffe nogen Foranstaltning i saa Henseende. Jeg har hidtil — indtil idag kan jeg sige — staaet i den Formening, at jeg vilde komme til at besvare begge disse Spørgsmaal ganske ligefrem med Ja. Efter den Motivering, som den ærede Forespørger nu har givet, er min Opfattelse imidlertid bleven en noget anden. Sagen stod nemlig hidtil saa-

ledes for mig, som om den ærede Forespørgers Opfattelse af Forholdene paa Færverne, navnlig af Sprogforholdene, var en ganske anden end den, som jeg i min korte Functionstid har kunnet danne mig, og jeg maatte da naturligtvis have den Ngtelse for hans Sagkundskab og særlige Kjendskab til Forholdene deroppe, at jeg uden videre maatte være villig til at foranstalte en Undersøgelse, idet Formodningen maatte være for, at han havde Ret og jeg Uret. Efter hvad den ærede Forespørger idag har udtalt, forekommer det mig derimod, at hans Opfattelse og Bedømmelse af Forholdenes Bessaffenhed stemme ganske med det Begreb, som jeg selv forud har dannet mig om disse Forhold. Jeg har, hvad den ærede Forespørger nu har bekræftet, troet, at Skriftsproget paa Færverne er, og i en lang Aarække har været dansk, og at Talesproget ganske vist er forskjelligt fra Dansk, men dog paa ingen Maade staaer i noget fremmed Forhold til dette. Det staaer ganske vist hverken, om jeg saa maa sige, i Descendens- eller i Ascendensforhold til det danske Sprog, men det hører dog, hvad jeg vil kalde til dens Sidelinie, det vil sige: det er et Sprog, der har den samme Afstamning, og som ikke har snermet sig særdeles meget fra den fælles Rod. Jeg antager, at Forholdet med Hensyn til Sproget paa Færverne er et noget Lignende, som Forholdet mellem det danske Sprog og nogle af vore Nabo-folks Sprog; og jeg har derfor ikke tænkt mig, at det i Reglen vilde være forbundet med nogen Banffelighed for den danskfødte og dansk-talende Embedsmand at forstaae og at blive forstaaet af Færingerne. Jeg har tænkt mig, at dette i Reglen vilde kunne gaae meget godt paa samme Maade, som naar der i vore Netter ofte fremstaae Folk, som afgive Forklaring i andre nærbeslægtede Sprog, i hvilke Netterne i Reglen ville ansee sig tilstræffelig kyndige til at modtage Forklaring af de Bedkommende uden at have særffilte Tolk eller deslige. Derimod har det ganske vist ogsaa staaet klart for mig, at den Forskjel, der er mellem det færøiske og det danske Talesprog, maa gjøre sig gjældende i en noget høiere Grad i den første Tid, efterat en Embedsmand er kommen derop, og at det vil tage